

sætning af fast ejendom, men denne bestemmelse gælder kun for egentlige beregninger af bestemte poster.

Derfor vil den foreslåede regel indebære et brud med det fundamentale princip om, at kun dokumenterede økonomiske tab skal erstattes. Det er heller ikke en betingelse, at pengeinstituttet har handlet ansvarspådragende eller har påtaget sig at indestå for rigtigheden af den pågældende beregning. Der er efter bestemmelsen tale om en økonomisk kompensation til forbrugeren for skuffet forventning.

Afgørelsen af, om forbrugeren har lidt et økonomisk tab som følge af et pengeinstituts forkerte beregning, kan i mange situationer være vanskelig, og afgørelsen kan for forbrugeren forekomme tilfældig. Pengeinstitut Ankenævnet har imidlertid ud fra en rimelighedsvurdering i en række tilfælde tilkendt godtgørelse for den skuffede økonomiske forventning, som pengeinstituttets fejl har påført forbrugeren.

Den foreslåede § 48, stk. 4, er for unuanceret og tager ikke hensyn til de mange forskelligartede rådgivningssituationer, der forekommer i praksis. I nogle tilfælde vil det efter en konkret vurdering ikke være rimeligt at pålægge pengeinstituttet at betale en godtgørelse, selv om forbrugers forventning er blevet skuffet.

Efter regeringens opfattelse er situationerne så forskelligartede, at retningslinjer for disse grupper af tilfælde bør fastsættes gennem praksis i Pengeinstitut Ankenævnet og ved domstolene.

Hvis man ønsker en så væsentlig skærpelse af pengeinstitutters ansvarsgrundlag, som forslaget lægger op til, må det i hvert fald forudsætte bredere overvejelser over professionelle rådgiveres ansvar over for forbrugeren.

En mulighed var derfor at nedsætte et udvalg for at se på det spørgsmål.

Jeg synes, det er meget vigtigt, at lovgivningen ikke bliver indrettet på en sådan måde, at pengeinstitutterne ikke længere tør give kunderne den smidige og uformelle rådgivning, som gives i dag. Det er faktisk noget, som enhver bankkunde har brug for.

Men sammenfattende er det altså regeringens opfattelse, at vi gennem Forbrugerombudsmandens vejledende regler og gennem Pengeinstitut Ankenævnet og domstolene har de fornødne instrumenter til sikring af forbrugeren. Vi kan derfor ikke støtte SF's forslag, men vi er villige til at nedsætte et tværministerielt udvalg, der på basis af en række høringer kan komme med

nogle bredere overvejelser om professionelle rådgiveres ansvar over for forbrugeren.

Lissa Mathiasen (S):

Lovforslaget her fra SF om at indføre et skærpet lovfæstet rådgiveransvar for pengeinstitutterne har i sin grundholdning et sigte, som vi i Socialdemokratiet er enig i. Når jeg alligevel her fra starten må melde, at vi ikke kan støtte forslaget, skyldes det, at vi mener, at SF burde være gået videre og ikke kun have set på rådgiveransvar i forhold til pengeinstitutterne. Vi mener, at det vil være langt mere naturligt generelt at se på, hvor der via, skal vi kalde det ekspertbistand, er behov for at have et egentligt rådgiveransvar.

Går vi den vej, vil det samtidig med en præcisering af forbrugerbeskyttelsen også sikre, at der ikke skabes en form for konkurrenceforvridning brancherne imellem – dette ikke mindst set i forhold til den udvikling, der har været, af finansielle supermarkeder. Men jeg forestiller mig faktisk, at vi også i den sammenhæng bør se på, hvilke andre brancher det ville være naturligt at inddrage. Det kunne f.eks. være revisorer, advokater, forsikringssselskaber, realkreditinstitutter osv.

Som det også er fremhævet i SF's forslag, fik vi i foråret 1993 en præcisering af forbrugernes rettigheder i forbindelse med handel med fast ejendom. Ud fra lignende principper vil det være naturligt at tage det næste skridt. Men jeg erkender også, at det er et meget svært område at betrede.

Det er f.eks. væsentligt, synes vi, at vi stadig væk bevarer muligheden for, at småtvister kan afklares via de forskellige branchers klagenævn, og derfor vil det være naturligt, på samme måde som vi tidligere har set det, seriøst via et udvalgsarbejde at sikre et ordentligt grundlag for en sådan lovgivning. Jeg håber, at SF vil være parat til at medvirke positivt til, at vi får et sådant arbejde igangsat. Vi ser gerne, at der bliver nedsat et snævert sagkyndigt udvalg med en afbalanceret repræsentation af såvel bruger- som rådgiverinteresser.

Pia Larsen (V):

Må jeg starte med at sige, at Venstre ikke kan støtte SF's forslag om at udvide rådgiveransvaret for pengeinstitutterne i forhold til kunderne. Årsagen hertil er, at vi ikke ønsker at tage del i den mistænkeliggørelse, der ligger bag forslaget, af pengeinstitutterne og samtidig til en vis grad umyndiggørelse af kunderne, forbrugeren.